

Ainevaldkond: VÕÕRKEELED**1. Valdkonnapädevus**

Võõrkeeletõppe tulemusena kujuneb õpilastel eakohane võõrkeeletõppevõime vähemalt kahes võõrkeeles, mis tähendab, et õpilane:

- 1) mõistab ja vahendab võõrkeeles esitatut;
- 2) suhtleb eesmärgipäraselt ja olukohaselt nii kõnes kui ka kirjas;
- 3) loob ja esitab nii suuliselt kui ka kirjalikult eri liiki tekste;
- 4) tunneb õpitavat keelt kõnelevate piirkondade/kogukondade kultuuri;
- 5) mõistab oma kultuuri ja teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi ning väärtustab keelelist ja kultuurilist mitmekesisust;
- 6) väärtustab võõrkeelte oskust ja on motiveeritud keeli õppima;
- 7) kasutab võõrkeelseid veebikeskkondi, teadvustades nende võimalikke ohte;
- 8) omandab edasiseks keelte õppimiseks vajalikud oskused ja kohandab need enda vajadustele vastavaks.

2. Ainevaldkonna õppeained (loetelu)

Inglise-, vene- ja soome keel.

I kooliaste (tunnijaotus aineti ja klassiti)**Inglise keel**

2. klass 2t/n
3. klass 3t/n

II kooliaste (tunnijaotus aineti ja klassiti)**Inglise keel**

4. klass 3t/
5. klass 4t/n
6. klass 4t/n

Vene keel

6.klass 3t/n

Soome keel

6. klass 3t/n

3. Ainevaldkonna kirjeldus (suurde kasti) ja õppeainete kirjeldused (ühthe läheb aine nimetus ja kõrval kasti õppeaine kirjeldus; õppeainete kaste võite juurde teha või maha võtta)

Võõrkeelte ainevaldkonna eesmärk on tagada, et õpilastel kujuneks eri keeltes välja suutlikkus mõista, väljendada ja tõlgendada kontseptsioone, mõtteid, tundeid, fakte ja arvamusi nii suuliselt kui ka kirjalikult (kuulamine, rääkimine, lugemine ja kirjutamine) mitmesugustes ühiskondlikes ja kultuurisituatsioonides, lähtudes nende vajadustest ja soovidest. Võõrkeelte ainevaldkonda kuuluvad õppeained avardavad igaüks eraldi ja kõik koos õpilaste suhtlusvõimalusi, aitavad neil mõista ja väärtustada mitmekeelelist ja -kultuurilist maailma ning kujundavad nende suutlikkust võõrkeeleoskust elukestvalt arendada. Valdkonnasisene lõiming toimub erinevate keelte õpetajate koostöös. Õpilasi suunatakse kasutama ühes keeles omandatud oskusi, et õppida teisi keeli ning luua seoseid ja tuua paralleele erinevate keelte vahel.

Võõrkeelte õpe lähtub Euroopa keeleõppe raamdokumendi ja selle sõsarväljaande põhimõtetest ning nendes kirjeldatud keeleoskustasemetest. Võõrkeelte õpitulemusi on raamdokumendile toetudes kirjeldatud ühtsetel alustel. Raamdokumendi põhimõtete rakendamine õppes võimaldab motiveerida õpilasi võõrkeeli õppima, suunata erineva edasijõudmisega õpilasi endale jõukohaseid õpieesmärke seadma ning saada läbipaistvat tagasisidet saavutatu kohta.

Raamdokument näeb keeleõppe eesmärgina õppijate toimetulekut erinevates suhtlusolukordades, suutlikkust end väljendada ja täita eri ülesandeid, st eesmärgiks on suhtluspädevuse kujunemine. Suhtluspädevus hõlmab raamdokumendi järgi kolme komponenti: keelelist, sotsiolingvistilist ja pragmaatilist pädevust. Keele grammatika ja sõnavara omandatakse keelt kontekstis eesmärgipäraselt kasutades ning järkjärgult jõutakse keelereeglite teadliku rakendamiseni. Sotsiolingvistilise pädevuse kaudu areneb õppija keelekasutuse olukohasus (viisakusreeglid, keeleregister jm) ning pragmaatilise pädevuse kaudu tema võime mõista, luua ja vahendada nii suulisi kui ka kirjalikke tekste. Raamdokument rõhutab nii mitmekeelsuse kui ka mitmekultuurilisuse olulisust. Seetõttu arendatakse õpilastes oskust võrrelda oma ja teisi kultuure, leida nende sarnasusi ja erinevusi, mõista ning väärtustada kultuuride ja keelte eripära, olla salliv ning vältida eelarvamuslikku suhtumist võõrapärasesse. Suhtluspädevuse ja kultuuriteadlikkuse saavutamiseks suunatakse õpilasi tarbima vastava keele kultuuri ja aidatakse neil leida kontakte õpitava keele kõnelejatega, korraldades nt õppereise ja õpilasvahetusi või virtuaalkohtumisi. Teiste kultuuride tundmine aitab teadlikumalt tajuda oma keele ja kultuuri eripära.

Võõrkeeleõpe nõuab avatud ning paindlikku metoodilist käsitust, et kohendada õpet õpilaste vajaduste järgi.

Õpilaskeskse võõrkeeelõppe tähtsamad põhimõtted on:

- 1) õpilase aktiivne osalemine õppetegevuses, tema teadlik ja loov võõrkeele kasutamine ning oma õpistrateegiate kujundamine;
- 2) õppematerjali sisu vastavus õpilase eale ja huvidele;
- 3) erinevate suhtluspädevust arendavate õppemeetodite rakendamine;
- 4) õpetaja kui õpilase koostööpartner ja nõustaja teadmiste ja oskuste omandamisel;
- 5) õppematerjalide avatus, nende kohandamine ja täiendamine õpilase eesmärkide, vajaduste ja huvide põhjal;
- 6) vigade käsitlemine õppimise loomuliku osana, nende parandamine vastavalt õppe eesmärgile.

INGLISE KEEL

A-võõrkeel on enamikule õpilastest esimene kokkupuude teise keele ja kultuuriga, mistõttu üks A-võõrkeele õppe tähtsamaid ülesandeid on äratada õpilastes huvi teiste keelte ja kultuuride vastu ning tekitada võõrkeeleõppeks motivatsiooni. Oluline on ka võõrkeelte õppimiseks vajalike õpioskuste kujundamine ning arendamine, sealhulgas oskus seada endale õpiesmärke ja analüüsida oma õpitulemusi, kasutades nt Euroopa keelemappi või õpimappi. A-võõrkeele õppimisel saadud õpioskused aitavad omandada järgmisi võõrkeeli. A-võõrkeele õppimine kõigi kooliastmete jooksul peaks üldjuhul tagama, et õpilane omandab keeleoskuse sellisel tasemel, mis võimaldab tal edaspidi oma keeleoskust iseseisvalt edasi arendada, aga ka õpitud keelt oma muude teadmiste ja oskuste arendamiseks kasutada, sh selles keeles õppida. Seetõttu on soovitatav kasutada A-võõrkeele õppes lõimitud aine- ja keeleõppe elemente. Ka võimaldab A-võõrkeele suhteliselt suur tundide arv süveneda õpitava keele kultuuriruumi ning kasutada autentseid materjale õpihuvi hoidmiseks ning kasvatamiseks. Võõrkeele kui suhtlusvahendi omandamine nõuab õppija järjepidevat ja aktiivset osalust, mistõttu on oluline suunata õpilasi kasutama võõrkeelt oma huvidega tegelemiseks ning nende teistele tutvustamiseks, luues nii motivatsiooni iseseisvalt oma sõnavara laiendada. A-võõrkeele õppes nagu põhikooli võõrkeeleõppes üldiselt keskendutakse kuuele teemavaldkonnale: mina ja teised; kodu ja lähiumbrus; kodukoht Eestis; riigid ja nende kultuur; igapäevaelu, õppimine ja töö ning vaba aeg ja meedia. Nende käsitlemisel lähtutakse vastava kooliastme õpilaste keeleoskustasemest, kogemustest, huvidest ning vajadustest. Keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Vajaduse korral kohandab õpetaja oma keele tasemekohaseks ja/või jagab toetavaid selgitusi

B-VÕÕRKEEL VEENE KEEL SOOME KEEL	<p>B-võõrkeele õppimise eesmärgiks on saavutada põhikooli lõpuks keelekasutaja algfase, mis loob aluse hilisemaks keeleoskuse edasiarendamiseks. Mitme võõrkeele oskus võimaldab tänapäeva avatud maailmas tajuda maailma tema kultuurilises mitmekesisuses ning avardab õppimise ja töö võimalusi. B-võõrkeele õppes saab toetuda A-võõrkeelt õppides saadud õpikogemustele ja omandatud õpioskustele ning neid edasi arendada. Oluline on erinevate keelte üksteist toetav ja väärtustav õpetamine, eriti seoste nägemine A-võõrkeelega. Ka B-võõrkeeleõppes keskendutakse kuuele teemavaldkonnale: mina ja teised; kodu ja lähiümbrus; kodukoht Eesti; riigid ja nende kultuur; igapäevaelu, õppimine ja töö ning vaba aeg ja meedia. Nende käsitlemisel lähtutakse vastava kooliastme õpilaste keeleoskustasemest, kogemustest, huvidest ning vajadustest. Võõrkeele kui suhtlusvahendi omandamine nõuab õppija järjepidevat ja aktiivset osalust. Oluline on A-võõrkeeles saadud õpioskuste kasutamine ja arendamine, endale õpieesmärkide seadmine ning nende saavutamise hindamine, kasutades nt Euroopa keelemappi või õpimappi. Keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Õpetaja kohandab oma keele tasemekohaseks ja/või jagab toetavaid selgitusi. B-võõrkeele õpetamisel lähtutakse ainevaldkonna kirjelduses toodud põhimõtetest</p>
4. Lõimingu korraldamine ainevaldkonnas	
I.Üldpädevuste kujundamine	II.Lõiming ainevaldkondadega
<p>Väärtuspädevuse pädevuse arendamisel suunatakse õpilasi väärtustama inimsuhteid ja tegevusi üldkehtivate moraalinormide ning eetika seisukohalt. Oma kultuuri ja õpitavaid keeli kõnelevate maade kultuuride tundmaõppimise kaudu õpitakse mõistma, aktsepteerima ja austama erinevaid väärtussüsteeme ning kultuurilist eripära. Õpilast suunatakse teadvustama mitme</p>	<p>Keel ja kirjandus Võõrkeeltele on kõige otsesem seos keele ja kirjandusega, kuna võõrkeeleõppes rakendatakse emakeeles omandatud teadmisi: arendatakse kirjalikku ja suulist eneseväljendusoskust, luuakse tekste ning õpitakse neist aru saama. Kõik need</p>

<p>erineva kultuuri kooseksisteerimist nii klassiruumis kui ka väljaspool, tõhusalt tegutsema mitmekultuurilises keskkonnas ning tajuma enda erinevate keelte oskust tervikliku ja kasulikuna. Igapäevastes suhtlussituatsioonides toimetulekuks nii kodus kui ka võõrsil on sobivate keelendite valiku kõrval vaja teada õpitavat võõrkeelt kõnelevate maade kultuuritausta ja sellest tulenevaid käitumisreegleid ning ühiskonnas kehtivaid tavasid.</p> <p>Sotsiaalne pädevus on tihedalt seotud kultuuri-, väärtus- ja suhtluspädevusega. Sotsiaalse ja kodanikupädevuse kujundamisele aitavad kaasa erinevad õpitöövormid (nt rühmatöö, projektõpe, õpiränne, keelelaagrid) ning aktiivne osavõtt õpitava keelega seotud kultuuriprogrammidest või rahvusvaheline vabatahtlik tegevus.</p> <p>Enesemääratluspädevus areneb võõrkeeleõppes kasutatavate teemade kaudu. Iseendaga ja inimsuhetega seonduvat saab</p>	<p>teadmised ja oskused kantakse järgmist keelt õppides üle uude kultuurikonteksti.</p> <p>Võõrkeeled Toimetulek võõrkeelses keskkonnas avardab õppija võimalusi viia ellu oma ideid ja eesmärgid ning loob eeldused koostööks teiste sama võõrkeelt valdavate ea- ja mõttekaaslastega.</p> <p>Matemaatika Matemaatikapädevuse arengut toetab numbrite tundmise ja arvutamise kõrval erinevates alustekstides leiduvate sümbolite, graafikute, tabelite ja diagrammide mõistmise ning tõlgendamise oskuse arendamine.</p> <p>Loodusained Matemaatika, loodusteaduste ja tehnoloogiaalase pädevusega seonduvad võõrkeeled suhtluspädevuse kaudu. Esmalt õpitakse võõrkeeles nt arvutama käsitlemine. Selle tulemusel kujuneb õpilasel suutlikkus rakendada oma teadmisi ja oskusi erinevates olukordades, kujundada enda väärtushoiakuid ja -hinnanguid ning võimalus omandada</p>	
---	--	--

<p>võõrkeeletunnis käsitleda arutluste, rollimängude ning muude õpitegevuste kaudu, mis aitavad õpilastel jõuda iseenda sügavama mõistmiseni. Õpilast toetatakse tema emotsioonide juhtimisel ja viisakusnormide omandamisel (rühma suhtluskeskkonna hoidmisel, konfliktide lahendamisel, toimetulekul esinemise või eksamitega).</p> <p>Õpipädevust kujundatakse pidevalt erinevaid õpistrateegiaid rakendades (nt teabe otsimine võõrkeelsetest allikatest, sõnaraamatu kasutamine, aktiivse kontakti otsimine sihtkeele kandjate ja kultuuriruumiga, <u>kognitiivsed ja metakognitiivsed strateegiad</u>), eesmärgiga, et õpilane suudaks eakohasel tasemel iseseisvalt töötada ning jätkata keelte õppimist läbi elu. Olulisel kohal on eneserefleksioon ning õpitud teadmiste ja oskuste analüüsimine (nt Euroopa keelemapi põhimõtetest lähtuvalt). Õpilast toetatakse vastutuse võtmisel oma õpingute eest - õppetegevuse osaks on aja planeerimine,</p>	<p>ettekujutus ühiskonna kui terviku arengust. Seejuures on väga oluline süsteemne ja järjepidev koostöö aineõpetajate vahel. Võõrkeeletõpetuse kaudu saab toetada teadmiste omandamist teistes ainevaldkondades ning ainetevaheliste seoste teadvustamist, seda eelkõige lõimitud aine - ja keeleõppe (LAK-õppe) elementide kasutamisega võõrkeeletundides. A-võõrkeeles on soovitatav kasutada valdkonnaüleseid LAK-õppe kursusi.</p> <p>Kunstiained Kunstipädevusega puututakse kokku kultuuriteadlikkuse kujundamise kaudu, õppides tundma erinevate maade kultuurisaavutusi nii teemade (nt „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“) kui ka vahetute kunstielamuste kaudu (kino, teater, kontserdid, muusika, näitused, muuseumid jm). Õpilasi suunatakse märkama ja</p>	
--	--	--

<p>oma tegevuste mõtestamine (miks), motivatsiooni hoidmine, enesehindamine ja kaaslaste toetav hindamine. Õpilane on teadlik oodatavatest õpitulemustest ja teda kaasatakse vastavalt vanusele õppetöö eesmärkide seadmisel ja tulemuste kokkuvõttesse hindamisse.</p> <p>Suhtluspädevus on võõrkeeleõppes keskne. Võõrkeeleõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendusoskus, teksti mõistmine ja tekstiloomine on eduka suhtlemise eeldused võõrkeeltes. Suhtluspädevuse arengu toetamiseks luuakse õpperühmas õppijat toetav turvaline keskkond. Tähelepanu pööratakse tekstiloomele ja vahendamisele, näiteks vestluses osalemise oskustele (vooruvahetus, ettepanekute tegemine ja neile reageerimine, koostöö loomine ja soodustamine).</p> <p>Matemaatikapädevusega seonduvad võõrkeeled suhtluspädevuse kaudu. Esmalt</p>	<p>väärtustama erinevaid kultuuritraditsioone ning maailmakultuuri mitmekesisust</p> <p>Tehnoloogia Erinevate teemavaldkondade ja nendes kasutatavate alustekstide ning õppe kaudu teadvustatakse tehnoloogia arengusuundumisi, seejuures arutletakse nt tehnoloogia kasutamisega kaasnevate võimaluste ja ohtude üle või tutvutakse eri valdkondade teadussaavutustega.</p> <p>Kehaline kasvatus Kehakultuuripädevus seostub võõrkeeltes tervisliku eluviisi ja kehalise aktiivsuse väärtustamisega. Võõrkeeleõppes (nii nagu kehalises kasvatuseski) tuleb sallivalt suhtuda kaaslastesse, järgida ausa mängu reegleid ning teha koostööd.</p>	
--	--	--

õpitakse võõrkeeles nt numbreid ning seejärel vastavalt keeleoskuse arengule mõistma erinevate elu- ja tegevusvaldkondade tekste, sh teabegraafikat või muul viisil visuaalselt esitatud teavet. Õpitakse kasutama tehnoloogilisi abivahendeid eri liiki tekste luues, korrigeerides ja esitades. Digitaalsetest allikatest info otsimine, analüüsimine, allikate, sh tehisintellekti loodud teabe usaldusväärsuse hindamine ning erinevate multimeediavõimaluste kasutamine (nt esitlemisel) toetavad digipädevuse arengut ja õpilaste õpimotivatsiooni.

Ettevõtlikkuspädevusega kaasneb eelkõige enesekindluse ja julgusega, mida annab inimesele võõrkeeleskus. Toimetulek võõrkeelses keskkonnas avardab õppija võimalusi viia ellu oma ideid ja eesmärke ning loob eeldused koostööks teiste sama võõrkeelt valdavate ea- ja mõttekaaslastega. Õppetööd lõimitakse nt. huvitegevuse, õpilaste omaalgatuslike projektidega (õpilasfirmad,

<p>üritused, külaliste vastuvõtmine), õppetöös teadvustatakse keelteoskuse rolli karjääri planeerimisel.</p> <p>Digipädevuse arengu toetamine võõrkeeleõppes aitab õppijal kujuneda kohanemisvõimeliseks, elukestvat õpet väärtustavaks ning tööturul toimetulevaks ühiskonna liikmeks, digikodanikuks. Õpilasi suunatakse <u>kasutama digivahendeid</u> esitluste, projektide, õppemängude loomiseks, iseseisvaks keele arendamiseks (keeleõpperakendused), <u>enesehindamiseks</u>.</p> <p>Võõrkeelses teabekeskkonnas suunatakse õpilast turvaliselt haldama oma identiteeti, järgima küberturvalisuse ja eetika reegleid, hindama teabe usaldusväärsust.</p>		
<p>Lõimingu korraldus (<i>sh seotus meie lõiminguplaanidega, tuua välja lõiminguprojektide nimed, millega on see valdkond seotud ja mis ained valdkonnas on seotud</i>): Aine- ja teemanädalad, õuesõpe.</p>		
<p>KLASS</p>		
<p>2.-6. klass</p>		
<p>Ainevaldkondlikud hindamise erisused (<i>siin tuua välja, kuidas ainet hinnatakse ja kas on aineti ka erisusi</i>)</p>		
<p>II kooliastmes hinnatakse õppeaineid inglise keel, vene keel ja soome keel hindekskaalal „A“, „B“, „C“, „D“, „E“ - (positiivne tulemus) või „F“ (negatiivne tulemus)</p>		
<p>Õppekorralduse erisused (ehk õppe kavandamine ja korraldamine) (<i>kas on mingeid korralduslikke erisusi meie kooli eripärast tulenevalt</i>):</p>		

Õppeaasta alustatakse ja lõpetatakse 1-2 nädala pikkuste õuesõppe perioodidega. Õppeaasta vältel toimuvad ainevaldade ülesed projektõppeperioodid.

Õppekeskkonna erisused (*mis keskkondades õppetöö toimub, siia ka meie eripära, nt AHHAAs vms*)

Õpet võidakse läbi viia muuseumis; õppekäigu raames looduslikes keskkondades, ettevõtetes; kooliaias; kooli ümber asuvas mõisapargis; teatris; kinos. Erinevates projektides, ekskursioonid jne

ÕPPEAINE NIMETUS	INGLISE KEEL
ÕPPEAINE KIRJELDUS	<p>Võõrkeelte õpetamise eesmärk põhikoolis on kujundada õpilastes eakohane võõrkeelepädevus, s.o suutlikkus mõista ja tõlgendada võõrkeeles esitatut, suhelda eesmärgipäraselt nii kõnes kui ka kirjas, järgides vastavaid kultuuritavasid; mõista ja väärtustada erinevaid kultuure, oma kultuuri ning teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi; mõista, et elus on vaja vallata mitut võõrkeelt. Võõrkeelte õpetamise kaudu taotletakse, et põhikooli lõpuks õpilane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) omandab keeleoskuse tasemel, mis võimaldab autentses teiskeelses keskkonnas iseseisvalt toime tulla; 2) on võimeline osalema erinevates võõrkeelsetes projektides, jätkama õpinguid emakeelest erinevas keeles ning on konkurentsivõimeline tulevases tööelus; 3) tunneb erinevaid keeli kõnelevaid rahvaid ja nende kultuure; 4) mõistab oma kultuuri ning teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi ning väärtustab neid; 5) omandab edasiseks õppimiseks vajalikud oskused, mis suurendavad enesekindlust õppida võõrkeeli ja suhelda võõrkeeltes. <p>Ainevaldkonna kirjeldus ja valdkonnasisene lõiming</p> <p>Võõrkeeled avardavad inimese tunnetusvõimalusi ning suutlikkust mõista ja väärtustada mitmekultuurilist maailma, arendavad erinevate keeleliste ja mittekeeleliste vahenditega süsteemset mõtlemist ning eneseväljendusvõimalusi. Võõrkeeled arendavad kultuuriteadlikku suhtlusvõimet, andes</p>

teadmisi eri maade ja eri keeli kõnelevate rahvaste kohta.

Ainevaldkonda kuuluvate võõrkeelte õpe lähtub Euroopa keeleõppe raamdokumendi põhimõtetest ning selles kirjeldatud keeleoskustasemetest. Kõigi võõrkeelte (k.a eesti keel teise keelena) õpitulemusi on raamdokumendile toetudes kirjeldatud ühtsetel alustel.

Nüüdisaegne keeleõpe on allutatud kommunikatiivsetele vajadustele, lähtutakse õppijast ja tema suhtluseesmärkidest.

Keeleõppes on tähtis eelkõige keele kasutamise oskus, mitte pelgalt keele struktuuri tundmine. Keeleline korrektsus kujuneb õpilasel pikaajalise töö tulemusena.

Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse – kuulamise, lugemise, rääkimise ja kirjutamise – arendamise kaudu, seepärast on ka õpitulemused esitatud osaoskuste kaupa. Neid osaoskusi õpetatakse lõimitult. Keeleõpe rikastab mõtlemist, arendab oskust end täpselt väljendada, luua tekste ning neist aru saada. Nendes valdkondades toetub võõrkeeleõpetus emakeeleõpetusele ja vastupidi.

Võõrkeeleõpe nõuab avatud ning paindlikku metoodilist käsitust, et kohendada õpet õpilase vajaduste järgi. Õpilaskeskse võõrkeeleõppe tähtsamad põhimõtted on:

- 1) õpilase aktiivne osalus õppes, tema teadlik ja loov võõrkeele kasutamine ning õpistrateegiate kujundamine;
- 2) keeleõppes kasutatava materjali sisu vastavus õpilase huvidele;
- 3) erinevate aktiivõppevormide (sh paaris- ja rühmatöö) rakendamine;
- 4) õpetaja rolli muutumine teadmiste vahendajast õpilase koostööpartneriks ning nõustajaks teadmiste omandamises;
- 5) õppematerjalide avatus, nende kohandamine ja täiendamine õpilase eesmärkide ning vajaduste põhjal.

	<p>Kuna võõrkeel on eelkõige vahend teabe hankimiseks ja selle edastamiseks suhtluses, siis on keeleõppe keskmes teemavaldkonnad, mille kaudu ja piires kujundatakse suhtluspädevust. Need on kõigile võõrkeeltele ühtsed; erinevused teemavaldkondade käsitlemisel tulenevad õppe kestusest ja tundide arvust.</p>
	<p>TEADMISED, OSKUSED JA HOIAKUD</p>
<p>I KOOLIASTE</p>	<p>A-võõrkeel on enamikule õpilastest esimene kokkupuude teise keele ja kultuuriga, mistõttu üks</p> <p>A-võõrkeele õppe tähtsamaid ülesandeid on äratada õpilastes huvi teiste keelte ja kultuuride vastu ning tekitada võõrkeeleõppeks motivatsiooni. Võõrkeele kui suhtlusvahendi omandamine nõuab pikaajalist pingutust, mis eeldab õppija aktiivset osalust. Õppija keeleoskuse arengut toetab lõimitud aine- ja keeleõpe. Õpetuses lähtutakse kommunikatiivse õpetuse põhimõtetest. Rõhk on interaktiivsel õppimisel ning õpitava keele kasutamisel.</p> <p>Kommunikatiivne keeleoskus (suhtluspädevus) hõlmab kolme komponenti: keelelist, sotsiolingvistilist ja pragmaatilist. Keeleteadmised ei ole eesmärk omaette, vaid vahend parema keeleoskuse omandamiseks. Keele struktuuri õpitakse kontekstis, järk-järgult jõutakse grammatikareeglite teadliku omandamiseni. Sotsiolingvistilise pädevuse kaudu areneb õppija keelekasutuse olukohasus (viisakusreeglid, keeleregister jm). Pragmaatilise pädevuse kaudu areneb õpilase võime</p>

mõista ja luua tekste. Suhtluspädevust arendatakse keeleliste toimingute (kuulamise, lugemise, rääkimise, kirjutamise) kaudu.

Keeleõppe telje moodustavad teemavaldkonnad, mille kaudu ja piires kujundatakse suhtluspädevust.

Põhikoolis on teemade käsitlemise lähtekohaks „Mina ja minu lähiümbrus“. Kõigis kooliastmeis ning klassides käsitletakse teemasid kõigist teemavaldkondadest, kuid rõhuasetused ja maht on erinevad.

Teemasid käsitledes lähtutakse vastava kooliastme õpilaste kogemustest, huvidest ning vajadustest. Keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Emakeeles võib vajaduse korral selgitusi anda. Oluline on ka õpioskuste arendamine, sealhulgas oskus seada endale õpieesmärke ja analüüsida oma õpitulemusi. A-võõrkeeles õppimisel saadud õpioskused aitavad omandada järgmisi võõrkeeli.

Võõrkeelesõppes on kesksel kohal tegevused, mis nõuavad keele eesmärgistatud kasutamist ning lõimivad erinevaid keeleoskuse aspekte. Õpet kavandades lähtutakse didaktikaprintsiipidest (lähemalt kaugemale, tuntult tundmatule, lihtsalt keerulisele, konkreetselt abstraktsele) ning keelekasutuse vajadustest (alustades sagedamini kasutatavatest sõnadest ja vormidest). Kõigis kooliastmeis on tähtis osa paaris- ja rühmatööl. Õpilasi suunatakse üha enam tegema eakohast iseseisvat tööd (lugema, infot hankima, projektides osalema jne).

Õpitava võõrkeelega tihedama kontakti loomiseks, suhtluspädevuse ja kultuuriteadlikkuse arendamiseks ergutatakse õpilasi kasutama õpitavat keelt ka väljaspool keeletundi. Selleks sobivad mitmesugused ülesanded, nt iseseisev lugemine, teabe otsimine eri allikaist, õpetaja juhendamisel tehtavad projektitööd, mille käigus rakendatakse kõiki osaoskusi.

	<p>Õpilaste motiveerimiseks tuleks korraldada õppereise ja õpilasvahetust (osaleda rahvusvahelistest projektides) ning kutsuda keeletundi õpitavat keelt emakeelena kõnelejaid.</p> <p>Kõigis kooliastmes on vaja õppijat motiveerida ning kujundada temas positiivset hoiakut keeleõppesse.</p> <p>Eduelamuse saavutamiseks luuakse tundides positiivne õhkkond ja väärtustatakse õpilase iga edusammu. Tunnustatakse ka tulemuse saavutamiseks tehtud jõupingutusi. Vigu käsitletakse normaalse keeleõppe osana, nende analüüsimine soodustab õpitava mõistmist ning võimaldab õpilasel oma keelekasutust korrigeerida.</p>
<p>II KOOLIASTE</p>	<p>A-võõrkeel on enamikule õpilastest esimene kokkupuude teise keele ja kultuuriga, mistõttu üks -Avõõrkeele õppe tähtsamaid ülesandeid on äratada õpilastes huvi teiste keelte ja kultuuride vastu ning tekitada võõrkeeleõppeks motivatsiooni. Võõrkeele kui suhtlusvahendi omandamine nõuab pikaajalist pingutust, mis eeldab õppija aktiivset osalust. Õppija keeleoskuse arengut toetab lõimitud aine- ja keeleõpe. Õpetuses lähtutakse kommunikatiivse õpetuse põhimõtetest. Rõhk on interaktiivsel õppimisel ning õpitava keele kasutamisel.</p> <p>Kommunikatiivne keeleoskus (suhtluspädevus) hõlmab kolme komponenti: keelelist, sotsiolingvistilist ja pragmaatilist. Keeleteadmised ei ole eesmärk omaette, vaid vahend parema keeleoskuse omandamiseks. Keele struktuuri õpitakse kontekstis, järk-järgult jõutakse grammatikareeglite teadliku omandamiseni. Sotsiolingvistilise pädevuse kaudu areneb õppija keelekasutuse olukohasus (viisakusreeglid, keeleregister jm). Pragmaatilise pädevuse kaudu areneb õpilase võime mõista ja luua tekste. Suhtluspädevust arendatakse keeleliste toimingute (kuulamise, lugemise, rääkimise, kirjutamise) kaudu.</p> <p>Keeleõppe telje moodustavad teemavaldkonnad, mille kaudu ja piires kujundatakse suhtluspädevust.</p>

Põhikoolis on teemade käsitlemise lähtekohaks „Mina ja minu lähiümbrus“. Kõigis kooliastmeis ning klassides käsitletakse teemasid kõigist teemavaldkondadest, kuid rõhuasetused ja maht on erinevad.

Teemasid käsitledes lähtutakse vastava kooliastme õpilaste kogemustest, huvidest ning vajadustest. Keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Emakeeles võib vajaduse korral selgitusi anda. Oluline on ka õpioskuste arendamine, sealhulgas oskus seada endale õpieesmärke ja analüüsida oma õpitulemusi. A-võõrkeele õppimisel saadud õpioskused aitavad omandada järgmisi võõrkeeli.

Võõrkeeleõppes on kesksel kohal tegevused, mis nõuavad keele eesmärgistatud kasutamist ning lõimivad erinevaid keeleoskuse aspekte. Õpet kavandades lähtutakse didaktikaprintsiipidest (lähemalt kaugemale, tuntult tundmatule, lihtsalt keerulisele, konkreetselt abstraktsele) ning keelekasutuse vajadustest (alustades sagedamini kasutatavatest sõnadest ja vormidest). Kõigis kooliastmeis on tähtis osa paaris- ja rühmatööl. Õpilasi suunatakse üha enam tegema eakohast iseseisvat tööd (lugema, infot hankima, projektides osalema jne).

Õpitava võõrkeelega tihedama kontakti loomiseks, suhtluspädevuse ja kultuuriteadlikkuse arendamiseks ergutatakse õpilasi kasutama õpitavat keelt ka väljaspool keeletundi. Selleks sobivad mitmesugused ülesanded, nt iseseisev lugemine, teabe otsimine eri allikaist, õpetaja juhendamisel tehtavad projektitööd, mille käigus rakendatakse kõiki osaoskusi.

Õpilaste motiveerimiseks tuleks korraldada õppereise ja õpilasvahetust (osaleda rahvusvahelistest projektides) ning kutsuda keeletundi õpitavat keelt emakeelena kõnelejaid.

Kõigis kooliastmeis on vaja õppijat motiveerida ning kujundada temas positiivset hoiakut keeleõppesse.

Eduelamuse saavutamiseks luuakse tundides positiivne õhkkond ja väärtustatakse õpilase iga edusammu. Tunnustatakse ka tulemuse saavutamiseks tehtud jõupingutusi. Vigu käsitletakse

	normaalse keeleõppe osana, nende analüüsimine soodustab õpitava mõistmist ning võimaldab õpilasel oma keelekasutust korrigeerida.	
	ÕPITULEMUSED	ÕPPESISU <i>sh praktilised tööd, õpiprojektid, õppetegevus väljaspool klassiruumi, kogukonnapraktika vm õppetegevused</i>
1.klass		
2.klass	<p>Kuulamine - Tunneb väga aeglaselt ja selgelt sidusalt kõnes ära õpitud sõnad ja fraasid; arusaamist toetab pildimaterjal.</p> <p>Reageerib pöördumistele adekvaatselt (nt tervitused, tööjuhised).</p> <p>Tunneb rahvusvaheliselt kasutatavaid lähedase hääldusega sõnu (nt hamburger, film, takso, kohv).</p> <p>Lugemine- Tunneb õpitava keele tähemärke.</p> <p>Tunneb tekstis ära tuttavad nimed, sõnad (sh rahvusvaheliselt kasutatavad) ja fraasid. Loeb sõnu, fraase ja lauseid õpitud sõnavara ulatuses; arusaamist võib toetada pildimaterjal.</p>	<p>Teemavaldkonnad: 1) „Mina ja teised“ – enese ja kaaslaste tutvustus;</p> <p>2) „Kodu ja lähiümbrus“ – pereliikmed, kodu asukoht;</p> <p>3) „Kodukoht Eesti“ – riik, pealinn, rahvused; aastaajad, kodukoha kirjeldus;</p> <p>4) „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“ – lihtsad tegevused kodus ja koolis ning nende tegevustega seotud vahendid;</p> <p>5) „Vaba aeg“ – lemmiktegevused ja eelistused.</p> <p>I kooliastmes on oluline mängulisus, suur kaal on salmidel ja lauludel. Rõhk on kuulamisel ning rääkimisel. Omandatakse esmane sõnavara. Õpetaja julgustab õpilasi kasutama õpitud väljendeid ja lühilauseid kontekstis. Õpilased õpivad võõrkeele häälikuid eristama ning omandavad õige häälduse.</p> <p>Loetakse ja kirjutatakse seda, mis on suuliselt juba õpitud.</p> <p>Peamise õpistrateegiana kasutatakse õpitu</p>

	<p>Rääkimine - Oskab vastata väga lihtsatele küsimustele ning esitada samalaadseid küsimusi õpitud sõnavara ja lausemallide piires.</p> <p>Vajab vestluskaaslase abi, võib toetuda emakeelele ja žestidele.</p> <p>Kirjutamine - Tunneb õpitava keele kirjatähti, valdab kirjatehnikat, oskab õpitud fraase ja lauseid ümber kirjutada (ärakiri).</p> <p>Oskab kirjutada isikuandmeid (nt vihiku peale). Koostab lühikesi lauseid õpitud mallide alusel.</p> <p>Grammatika - Kasutab üksikuid äraõpitud tarindeid ja lausemalle, kuid neiski tuleb ette vigu.</p> <p>I kooliastmes on oluline mängulisus, suur kaal on salmidel ja lauludel. Rõhk on kuulamisel ning rääkimisel. Omandatakse esmane sõnavara. Õpetaja julgustab õpilasi kasutama õpitud väljendeid ja lühilauseid kontekstis. Õpilased õpivad võõrkeele häälikuid eristama ning omandavad õige häälduse.</p>	<p>kordamist ning seostamist. Tunnis juhitakse õpilasi töötama nii paaris kui ka rühmas.</p> <p>Metoodilisi võtteid valides lähtutakse eakohasusest. Osaoskuste arendamiseks sobivad:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) teatud sõnale või fraasile reageerimine (käetõstmine, püstitõusmine, esemele või pildile osutamine); 2) loetellu sobimatu sõna äratundmine; 3) kuuldu põhjal pildi täiendamine; 4) tähelepanelikku kuulamist nõudvate mängude mängimine; 5) laulude, lalulumängude ja luuletuste kuulamine ning nende põhjal ülesande täitmine (nt ridade järjestamine, riimuvate sõnade leidmine); 6) dialoogide, laulude ja luuletuste esitamine; 7) häälega lugemine; 8) rääkimine pildi alusel; 9) ärakirja tegemine ja mudeli järgi kirjutamine. <p>Kool toetab ja võimaldab:</p> <p>ainekavas nimetatud praktiliste tööde tegemiseks vajalikud katsevahendid ja -materjalid ning demonstratsioonivahendid</p>
--	--	--

	<p>Loetakse ja kirjutatakse seda, mis on suuliselt juba õpitud. Peamise õpistrateegiana kasutatakse õpitu kordamist ning seostamist. Tunnis juhitakse õpilasi töötama nii paaris kui ka rühmas.</p> <p>Metoodilisi võtteid valides lähtutakse eakohasusest. Osaoskuste arendamiseks sobivad:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) teatud sõnale või fraasile reageerimine (käetõstmine, püstitõusmine, esemele või pildile osutamine); 2) loetellu sobimatu sõna äratundmine; 3) kuuldu põhjal pildi täiendamine; 4) tähelepanelikku kuulamist nõudvate mängude mängimine; 5) laulude, lalulumängude ja luuletuste kuulamine ning nende põhjal ülesande täitmine (nt ridade järjestamine, riimuvate sõnade leidmine); 6) dialoogide, laulude ja luuletuste esitamine; 7) häälega lugemine; 8) rääkimine pildi alusel; 9) ära kirja tegemine ja mudeli järgi kirjutamine. 	<p>sobivad hoiutingimused praktiliste tööde ja demonstratsioonide korraldamiseks, et koguda ja säilitada vajalikke materjale; kasutada õppes arvuteid, millega saab teha ainekavas loetletud töid;</p> <p>materiaalsete võimaluste ja otstarbekuse põhjal rakendada loodusainete õppes uusi IKT lahendusi; õuesõpet, õppekäikude korraldamist ning osalemist loodus- ja keskkonnaharidusprojektides;</p> <p>projektõpet</p> <p>praktiliste tööde ja õppekäikude korraldamist õppe vajaduse korral</p> <p>-õppekäigud</p> <p>IKT vahendite kasutamine</p> <p>-erinevate õppevahendite rakendamist</p> <p>- äratundmine</p> <p>- nimetamine</p> <p>- näidete toomine</p> <p>- iseloomustamine-</p> <p>- sõnastamine ja kirjeldamine</p> <p>- rakendamise ja analüüsi oskusi (katsete tegemine)</p> <p>- omaduste kindlakstegemine</p>
--	--	---

		<ul style="list-style-type: none"> - mõõtmine - eristamine - rühmitamine - seostamine - järelduste tegemine - valimine - otsuste tegemine - koostamine, vormistamine ning esitlemine -kooli aiamaa kasutamine, korrastamine
3.klass	<p>Kuulamine - Saab aru selgelt hääldatud fraasidest, lausetest ja tuttava situatsiooniga seotud lühikestest dialoogidest. Mõistab selgelt ja aeglaselt antud juhiseid ning pöördumisi. Vajab kordamist, osutamist, piltlikustamist vms.</p> <p>Lugemine- Tunneb õpitava keele tähemärke. Tunneb tekstis ära tuttavad nimed, sõnad (sh rahvusvaheliselt kasutatavad) ja fraasid. Loeb sõnu, fraase ja lauseid õpitud sõnavara ulatuses; arusaamist võib toetada pildimaterjal.</p>	<p>Teemavaldkonnad: 1) „Mina ja teised“ – enese ja kaaslaste tutvustus;</p> <p>2) „Kodu ja lähiümbrus“ – pereliikmed, kodu asukoht;</p> <p>3) „Kodukoht Eesti“ – riik, pealinn, rahvused; aastaajad, kodukoha kirjeldus;</p> <p>4) „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“ – lihtsad tegevused kodus ja koolis ning nende tegevustega seotud vahendid;</p> <p>5) „Vaba aeg“ – lemmiktegevused ja eelistused.</p> <p>I kooliastmes on oluline mängulisus, suur kaal on salmidel ja lauludel. Rõhk on kuulamisel ning</p>

	<p>Rääkimine - Oskab lühidalt tutvustada iseennast ja oma ümbrust. Saab hakkama õpitud sõnavara ja lausemallide piires lihtsate dialoogidega; vajab vestluskaaslase abi. Hääldusvead võivad põhjustada arusaamatusi. Kõnes esineb kordusi, katkestusi ja pause.</p> <p>Kirjutamine - Tunneb õpitava keele kirjatähti, valdab kirjatehnikat, oskab õpitud fraase ja lauseid ümber kirjutada (ärakiri). Oskab kirjutada isikuandmeid (nt vihiku peale). Koostab lühikesi lauseid õpitud mallide alusel.</p> <p>Grammatika - Kasutab üksikuid äraõpitatud tarindeid ja lausemalle, kuid neiski tuleb ette vigu.</p> <p>I kooliastmes on oluline mängulisus, suur kaal on salmidel ja lauludel. Rõhk on kuulamisel ning rääkimisel. Omandatakse esmane sõnavara. Õpetaja julgustab õpilasi kasutama õpitud väljendeid ja lühilauseid kontekstis. Õpilased õpivad võõrkeele häälikuid eristama ning omandavad õige häälduse.</p> <p>Loetakse ja kirjutatakse seda, mis on suuliselt juba õpitud. Peamise õpistrateegiana kasutatakse õpitu</p>	<p>rääkimisel. Omandatakse esmane sõnavara. Õpetaja julgustab õpilasi kasutama õpitud väljendeid ja lühilauseid kontekstis. Õpilased õpivad võõrkeele häälikuid eristama ning omandavad õige häälduse.</p> <p>Loetakse ja kirjutatakse seda, mis on suuliselt juba õpitud.</p> <p>Peamise õpistrateegiana kasutatakse õpitu kordamist ning seostamist. Tunnis juhitakse õpilasi töötama nii paaris kui ka rühmas.</p> <p>Metoodilisi võtteid valides lähtutakse eakohasusest. Osaoskuste arendamiseks sobivad:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) teatud sõnale või fraasile reageerimine (käetõstmine, püstitõusmine, esemele või pildile osutamine); 2) loetellu sobimatu sõna äratundmine; 3) kuuldu põhjal pildi täiendamine; 4) tähelepanelikku kuulamist nõudvate mängude mängimine; 5) laulude, lalulumängude ja luuletuste kuulamine ning nende põhjal ülesande täitmine (nt ridade järjestamine, riimuvate sõnade leidmine); 6) dialoogide, laulude ja luuletuste esitamine; 7) häälega lugemine; 8) rääkimine pildi alusel;
--	---	--

	<p>kordamist ning seostamist. Tunnis juhitakse õpilasi töötama nii paaris kui ka rühmas.</p> <p>Metoodilisi võtteid valides lähtutakse eakohasusest.</p> <p>Osaoskuste arendamiseks sobivad:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) teatud sõnale või fraasile reageerimine (käetõstmine, püstitõusmine, esemele või pildile osutamine); 2) loetellu sobimatu sõna äratundmine; 3) kuuldu põhjal pildi täiendamine; 4) tähelepanelikku kuulamist nõudvate mängude mängimine; 5) laulude, lalulumängude ja luuletuste kuulamine ning nende põhjal ülesande täitmine (nt ridade järjestamine, riimuvate sõnade leidmine); 6) dialoogide, laulude ja luuletuste esitamine; 7) häälega lugemine; 8) rääkimine pildi alusel; 9) ära kirja tegemine ja mudeli järgi kirjutamine. 	<p>9) ära kirja tegemine ja mudeli järgi kirjutamine.</p> <p>Kool toetab ja võimaldab:</p> <p>ainekavas nimetatud praktiliste tööde tegemiseks vajalikud katsevahendid ja -materjalid ning demonstratsioonivahendid sobivad hoiutingimused praktiliste tööde ja demonstratsioonide korraldamiseks, et koguda ja säilitada vajalikke materjale;</p> <p>kasutada õppes arvuteid, millega saab teha ainekavas loetletud töid;</p> <p>materiaalsete võimaluste ja otstarbekuse põhjal rakendada loodusainete õppes uusi IKT lahendusi;</p> <p>õuesõpet, õppekäikude korraldamist ning osalemist loodus- ja keskkonnaharidusprojektides;</p> <p>projektõpet</p> <p>praktiliste tööde ja õppekäikude korraldamist õppe vajaduse korral</p> <p>-õppekäigud</p> <p>IKT vahendite kasutamine</p> <p>-erinevate õppevahendite rakendamist</p> <p>- äratundmine</p> <p>- nimetamine</p>
--	--	--

		<ul style="list-style-type: none"> - näidete toomine - iseloomustamine- - sõnastamine ja kirjeldamine - rakendamise ja analüüsi oskusi (katsete tegemine) - omaduste kindlakstegemine - mõõtmine - eristamine - rühmitamine - seostamine - järelduste tegemine - valimine - otsuste tegemine - koostamine, vormistamine ning esitlemine -kooli aiamaa kasutamine, korrastamine
4.klass	<p>Kuulamine - Suudab jälgida enda jaoks tuttava valdkonna mõttevahetust ning eristada olulist infot. Saab aru olmesfääris kuulnud üldkeelse suhtluse sisust (nt poes, bussis, hotellis, piletilevis).</p> <p>Vajab sageli kuuldu Täpsustamist.</p>	<p>I kooliastmes alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad järgmised alateemad:</p> <p>1) „Mina ja teised“ – iseloom, välimus, enesetunne ja tervis, suhted sõpradega ning lähikondsetega, ühised tegevused, viisakas käitumine;</p>

	<p>Lugemine - Loeb lihtsaid tavatekste (nt reklaamid, menüüd, ajakavad, ohuhoiatused) tuttavatel teemadel ja saab aru neis sisalduvast infost. Suudab mõnikord aimata sõnade tähendust konteksti toel.</p> <p>Rääkimine - Oskab rääkida oma huvidest ja tegevustest. Tuleb toime olmesfääris suhtlemisega. Oskab väljendada oma suhtumist ja eelistusi. Suudab alustada, jätkata ja lõpetada vestlust tuttavatel teemal, kuid võib vajada abi. Kasutab õpitud põhisõnavara ja lausemalle valdavalt õigesti; spontaanses kõnes on vigu. Kõne on arusaadav, kuigi esineb hääldusvigu ja sõnade otsimist.</p> <p>Kirjutamine - Oskab kirjutada lühikesi kirjeldavat laadi jutukesi oma kogemustest ja ümbritsevast.</p> <p>Koostab lihtsaid isiklikke kirju.</p>	<p>2) „Kodu ja lähiümbrus“ – kodu ja koduümbrus, sugulased; pereliikmete ametid; igapäevased kodused tööd ja tegemised;</p> <p>3) „Kodukoht Eesti“ – Eesti asukoht, sümboolika ning tähtpäevad; linn ja maa, Eesti loodus, ilm; käitumine looduses;</p> <p>4) „Riigid ja nende kultuur“ – õpitavat keelt kõnelevate riikide sümboolika, tähtpäevad ja kombed, mõningad tuntumad sündmused ja saavutused ning nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast; eakohased aktuaalsed ühiskondlikud teemad, Eesti naaberriigid;</p> <p>5) „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“ – kodused toimingud, söögikorrad, hügieeniharjumused; turvaline liiklemine, tee küsimine ja juhatamine; poes käik, arsti juures käimine; kool ja klass, koolipäev, õppeained; ametid;</p> <p>6) „Vaba aeg“ – huvid, erinevad vaba aja veetmise viisid. Õppetegevused</p> <p>II kooliastmes julgustab õpetaja õpilast võõrkeeles suhtlema, suurendades suulise suhtluse kõrval</p>
--	---	---

	<p>Oskab kasutada sidesõnu aga, sest, et jt.</p> <p>Rakendab õpitud õigekirjareegleid (nt algustähe ortograafia, kirjavahemärgid).</p> <p>Grammatika - Kasutab küll õigesti mõningaid tarindeid, kuid teeb sageli vigu grammatika põhivaras (nt ajab segi ajavormid või eksib aluse ja öeldise ühildumisel); siiski on enamasti selge, mida ta väljendada tahab.</p>	<p>järkjärgult kirjalike tööde mahtu. Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval muutuvad tähtsaks ka lugemis- ja kirjutamisoskus, sh õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatiline arendamine. Jätkub põhisonavara kiire laiendamine, õpilasi juhatakse iseseisvalt lugema. Oluline on arendada teksti mõistmise oskust. Suulist suhtlusoskust arendatakse erineva sisuga rühmatöödega, sh mängude ja rollimängudega. Kirjutamisel on tähtis tekstiloomeoskuse arendamine. Teemasid käsitledes pööratakse erinevate osaoskuste kaudu tähelepanu teiste kultuuride tundmaõppimisele ning kõrvutamisele oma kultuuriga. Õpilasi harjutatakse kasutama sõnaraamatuid.</p> <p>Osaoskuste arendamiseks sobivad:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine; 2) adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine; 3) ülesande täitmine kuuldu ja loetu põhjal (nt tabeli täitmine, joonise täiendamine); 4) eri liiki etteütlused; 5) mudelkirjutamine (nt sõnumid, postkaardid, lühikesed kirjad);
--	--	---

		<p>6) järjestusülesanded (nt sõnad lauseteks, laused/lõigud tekstiks);</p> <p>7) eakohased projektitööd;</p> <p>8) lühiettekaned (nt projektitööde kokkuvõtted, huvialade tutvustamine);</p> <p>9) rollimängud;</p> <p>10) õppesõnastike kasutamine.</p> <p>Kool toetab ja võimaldab:</p> <p>ainekavas nimetatud praktiliste tööde tegemiseks vajalikud katsevahendid ja -materjalid ning demonstratsioonivahendid sobivad hoiutingimused praktiliste tööde ja demonstratsioonide korraldamiseks, et koguda ja säilitada vajalikke materjale;</p> <p>kasutada õppes arvuteid, millega saab teha ainekavas loetletud töid;</p> <p>materiaalsete võimaluste ja otstarbekuse põhjal rakendada loodusainete õppes uusi IKT lahendusi;</p> <p>õuesõpet, õppekäikude korraldamist ning osalemist loodus- ja keskkonnaharidusprojektides;</p> <p>projektõpet</p> <p>praktiliste tööde ja õppekäikude korraldamist õppe vajaduse korral</p> <p>-õppekäigud</p>
--	--	--

		<p>IKT vahendite kasutamine</p> <ul style="list-style-type: none"> - erinevate õppevahendite rakendamist - äratundmine - nimetamine - näidete toomine - iseloomustamine- - sõnastamine ja kirjeldamine - rakendamise ja analüüsi oskusi (katsete tegemine) - omaduste kindlakstegemine - mõõtmine - eristamine - rühmitamine - seostamine - järelduste tegemine - valimine - otsuste tegemine - koostamine, vormistamine ning esitlemine - kooli aiamaa kasutamine, korrastamine.
5.klass	Kuulamine - Suudab jälgida enda jaoks tuttava valdkonna mõttevahetust ning eristada olulist infot.	I kooliastmes alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad järgmised alateemad:

	<p>Saab aru olmesfääris kuulnud üldkeelse suhtluse sisust (nt poes, bussis, hotellis, piletilevis).</p> <p>Vajab sageli kuuldu täpsustamist.</p> <p>Lugemine - Loeb lihtsaid tavatekste (nt reklaamid, menüüd, ajakavad, ohuhoiatused) tuttavatel teemadel ja saab aru neis sisalduvast infost.</p> <p>Suudab mõnikord aimata sõnade tähendust konteksti toel.</p> <p>Rääkimine - Oskab rääkida oma huvidest ja tegevustest. Tuleb toime olmesfääris suhtlemisega.</p> <p>Oskab väljendada oma suhtumist ja eelistusi.</p> <p>Suudab alustada, jätkata ja lõpetada vestlust tuttavatel teemal, kuid võib vajada abi.</p> <p>Kasutab õpitud põhisoovara ja lausemalle valdavalt õigesti;</p> <p>spontaanses kõnes on vigu.</p> <p>Kõne on arusaadav, kuigi esineb hääldusvigu ja sõnade otsimist.</p>	<p>1) „Mina ja teised“ – iseloom, välimus, enesetunne ja tervis, suhted sõpradega ning lähikondsetega, ühised tegevused, viisakas käitumine;</p> <p>2) „Kodu ja lähiümbrus“ – kodu ja koduümbrus, sugulased; pereliikmete ametid; igapäevased kodused tööd ja tegemised;</p> <p>3) „Kodukoht Eesti“ – Eesti asukoht, sümbolika ning tähtpäevad; linn ja maa, Eesti loodus, ilm; käitumine looduses;</p> <p>4) „Riigid ja nende kultuur“ – õpitavat keelt kõnelevate riikide sümbolika, tähtpäevad ja kombed, mõningad tuntumad sündmused ja saavutused ning nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast; eakohased aktuaalsed ühiskondlikud teemad, Eesti naaberriigid;</p> <p>5) „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“ – kodused toimingud, söögikorrad, hügieeniharjumused; turvaline liiklemine, tee küsimine ja juhatamine; poes käik, arsti juures käimine; kool ja klass, koolipäev, õppeained; ametid;</p> <p>6) „Vaba aeg“ – huvid, erinevad vaba aja veetmise viisid.</p>
--	--	---

	<p>Kirjutamine - Oskab kirjutada lühikesi kirjeldavat laadi jutukesi oma kogemustest ja ümbritsevast.</p> <p>Koostab lihtsaid isiklike kirju.</p> <p>Oskab kasutada sidesõnu aga, sest, et jt.</p> <p>Rakendab õpitud õigekirjareegleid (nt algustähe ortograafia, kirjavahemärgid).</p> <p>Grammatika - Kasutab küll õigesti mõningaid tarindeid, kuid teeb sageli vigu grammatika põhivaras (nt ajab segi ajavormid või eksib aluse ja öeldise ühildumisel); siiski on enamasti selge, mida ta väljendada tahab.</p>	<p>Õppetegevused</p> <p>II kooliastmes julgustab õpetaja õpilast võõrkeeles suhtlema, suurendades suulise suhtluse kõrval järkjärgult kirjalike tööde mahtu. Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval muutuvad tähtsaks ka lugemis- ja kirjutamisoskus, sh õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatiline arendamine. Jätkub põhisõnavara kiire laiendamine, õpilasi juhatakse iseseisvalt lugema. Oluline on arendada teksti mõistmise oskust. Suulist suhtlusoskust aredatakse erineva sisuga rühmatöödega, sh mängude ja rollimängudega. Kirjutamisel on tähtis tekstiloomeskuse arendamine. Teemasid käsitledes pööratakse erinevate osaoskuste kaudu tähelepanu teiste kultuuride tundmaõppimisele ning kõrvutamisele oma kultuuriga. Õpilasi harjutatakse kasutama sõnaraamatuid.</p> <p>Osaoskuste arendamiseks sobivad:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine; 2) adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine;
--	--	---

		<p>3) ülesande täitmine kuuldu ja loetu põhjal (nt tabeli täitmine, joonise täiendamine);</p> <p>4) eri liiki etteütlused;</p> <p>5) mudelkirjutamine (nt sõnumid, postkaardid, lühikesed kirjad);</p> <p>6) järjestusülesanded (nt sõnad lauseteks, laused/lõigud tekstiks);</p> <p>7) eakohased projektitööd;</p> <p>8) lühiettekanded (nt projektitööde kokkuvõtted, huvialade tutvustamine);</p> <p>9) rollimängud;</p> <p>10) õppesõnastike kasutamine.</p> <p>Kool toetab ja võimaldab:</p> <p>ainekavas nimetatud praktiliste tööde tegemiseks vajalikud katsevahendid ja -materjalid ning demonstratsioonivahendid sobivad hoiutingimused praktiliste tööde ja demonstratsioonide korraldamiseks, et koguda ja säilitada vajalikke materjale;</p> <p>kasutada õppes arvuteid, millega saab teha ainekavas loetletud töid;</p> <p>materiaalsete võimaluste ja otstarbekuse põhjal rakendada loodusainete õppes uusi IKT lahendusi;</p> <p>õuesõpet, õppekäikude korraldamist ning osalemist loodus- ja keskkonnaharidusprojektides;</p>
--	--	--

		<p>projektõpet</p> <p>praktiliste tööde ja õppekäikude korraldamist õppe vajaduse korral</p> <p>-õppekäigud</p> <p>IKT vahendite kasutamine</p> <p>-erinevate õppevahendite rakendamist</p> <p>- äratundmine</p> <p>- nimetamine</p> <p>- näidete toomine</p> <p>- iseloomustamine-</p> <p>- sõnastamine ja kirjeldamine</p> <p>- rakendamise ja analüüsi oskusi (katsete tegemine)</p> <p>- omaduste kindlakstegemine</p> <p>- mõõtmine</p> <p>- eristamine</p> <p>- rühmitamine</p> <p>- seostamine</p> <p>- järelduste tegemine</p> <p>- valimine</p> <p>- otsuste tegemine</p> <p>- koostamine, vormistamine ning esitlemine</p>
--	--	--

		-kooli aiamaa kasutamine, korrastamine
6.klass	<p>Kuulamine - Suudab jälgida enda jaoks tuttava valdkonna mõttevahetust ning eristada olulist infot.</p> <p>Saab aru olmesfääris kuulud üldkeelse suhtluse sisust (nt poes, bussis, hotellis, piletilevis).</p> <p>Vajab sageli kuuldu täpsustamist.</p> <p>Lugemine - Loeb lihtsaid tavatekste (nt reklaamid, menüüd, ajakavad, ohuhoiatused) tuttavatel teemadel ja saab aru neis sisalduvast infost.</p> <p>Suudab mõnikord aimata sõnade tähendust konteksti toel.</p> <p>Rääkimine - Oskab rääkida oma huvidest ja tegevustest.</p> <p>Tuleb toime olmesfääris suhtlemisega. Oskab väljendada oma suhtumist ja eelistusi.</p> <p>Suudab alustada, jätkata ja lõpetada vestlust tutaval teemal, kuid võib vajada abi.</p> <p>Kasutab õpitud põhisisõnavara</p>	<p>I kooliastmes alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad järgmised alateemad:</p> <p>1) „Mina ja teised“ – iseloom, välimus, enesetunne ja tervis, suhted sõpradega ning lähikondsetega, ühised tegevused, viisakas käitumine;</p> <p>2) „Kodu ja lähiümbrus“ – kodu ja koduümbrus, sugulased; pereliikmete ametid; igapäevased kodused tööd ja tegemised;</p> <p>3) „Kodukoht Eesti“ – Eesti asukoht, sümboolika ning tähtpäevad; linn ja maa, Eesti loodus, ilm; käitumine looduses;</p> <p>4) „Riigid ja nende kultuur“ – õpitavat keelt kõnelevate riikide sümboolika, tähtpäevad ja kombed, mõningad tuntumad sündmused ja saavutused ning nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast; eakohased aktuaalsed ühiskondlikud teemad, Eesti naaberriigid;</p> <p>5) „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“ – kodused toimingud, söögikorrad, hügieeniharjumused; turvaline</p>

	<p>ja lausemalle valdavalt õigesti; spontaanses kõnes on vigu. Kõne on arusaadav, kuigi esineb hääldusvigu ja sõnade otsimist.</p> <p>Kirjutamine - Oskab kirjutada lühikesi kirjeldavat laadi jutukesi oma kogemustest ja ümbristsevast.</p> <p>Koostab lihtsaid isiklike kirju.</p> <p>Oskab kasutada sidesõnu aga, sest, et jt.</p> <p>Rakendab õpitud õigekirjareegleid (nt algustähe ortograafia, kirjavahemärgid).</p> <p>Grammatika - Kasutab küll õigesti mõningaid tarindeid, kuid teeb sageli vigu grammatika põhivaras (nt ajab segi ajavormid või eksib aluse ja öeldise ühildumisel); siiski on enamasti selge, mida ta väljendada tahab.</p>	<p>liiklemine, tee küsimine ja juhatamine; poes käik, arsti juures käimine; kool ja klass, koolipäev, õppeained; ametid;</p> <p>6) „Vaba aeg“ – huvid, erinevad vaba aja veetmise viisid.</p> <p>Õppetegevused</p> <p>II kooliastmes julgustab õpetaja õpilast võõrkeeles suhtlema, suurendades suulise suhtluse kõrval järkjärgult kirjalike tööde mahtu. Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval muutuvad tähtsaks ka lugemis- ja kirjutamisoskus, sh õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatiline arendamine. Jätkeb põhioskavara kiire laiendamise, õpilasi juhatakse iseseisvalt lugema. Oluline on arendada teksti mõistmise oskust. Suulist suhtlusoskust arendatakse erineva sisuga rühmatöödega, sh mängude ja rollimängudega. Kirjutamisel on tähtis tekstiloomeoskuse arendamine. Teemasid käsitledes pööratakse erinevate osaoskuste kaudu tähelepanu teiste kultuuride tundmaõppimisele ning kõrvutamisele oma kultuuriga. Õpilasi harjutatakse kasutama sõnaraamatuid.</p>
--	--	--

		<p>Osaoskuste arendamiseks sobivad:</p> <ol style="list-style-type: none">1) eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine;2) adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine;3) ülesande täitmine kuuldu ja loetu põhjal (nt tabeli täitmine, joonise täiendamine);4) eri liiki etteütlused;5) mudelkirjutamine (nt sõnumid, postkaardid, lühikesed kirjad);6) järjestusülesanded (nt sõnad lauseteks, laused/lõigud tekstiks);7) eakohased projektitööd;8) lühiettekanded (nt projektitööde kokkuvõtted, huvialade tutvustamine);9) rollimängud;10) õppesõnastike kasutamine. <p>Kool toetab ja võimaldab:</p> <p>ainekavas nimetatud praktiliste tööde tegemiseks vajalikud katsevahendid ja -materjalid ning demonstratsioonivahendid sobivad hoiutingimused praktiliste tööde ja demonstratsioonide korraldamiseks, et koguda ja säilitada vajalikke materjale; kasutada õppes arvuteid, millega saab teha ainekavas loetletud töid;</p>
--	--	--

		<p>materiaalsete võimaluste ja otstarbekuse põhjal rakendada loodusainete õppes uusi IKT lahendusi;</p> <p>õuesõpet, õppekäikude korraldamist ning osalemist loodus- ja keskkonnaharidusprojektides;</p> <p>projektõpet</p> <p>praktiliste tööde ja õppekäikude korraldamist õppe vajaduse korral</p> <p>-õppekäigud</p> <p>IKT vahendite kasutamine</p> <p>-erinevate õppevahendite rakendamist</p> <p>- äratundmine</p> <p>- nimetamine</p> <p>- näidete toomine</p> <p>- iseloomustamine-</p> <p>- sõnastamine ja kirjeldamine</p> <p>- rakendamise ja analüüsi oskusi (katsete tegemine)</p> <p>- omaduste kindlakstegemine</p> <p>- mõõtmine</p> <p>- eristamine</p> <p>- rühmitamine</p> <p>- seostamine</p>
--	--	--

		- järelduste tegemine - valimine - otsuste tegemine - koostamine, vormistamine ning esitlemine -kooli aiamaa kasutamine, korrastamine
--	--	---

Õppe- ja kasvatusesmärgid

A-võõrkeele õppega kujundatakse ainepädevus, mis sisaldab keelepädevust, väärtushinnanguid ja -hoiakuid ning õpioskusi. Põhikooli lõpuks õpilane:

- 1) saavutab iseseisva keelekasutaja taseme, mis võimaldab selles keeles igapäevastes situatsioonides suhelda ning lugeda ja mõista eakohaseid võõrkeelseid originaaltekste;
- 2) huvitub võõrkeelte õppimisest ja nende kaudu silmaringi laiendamisest;
- 3) omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
- 4) omandab oskuse edaspidi õppida võõrkeeli ning pidevalt täiendada oma keeleoskust;
- 5) huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
- 6) oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteoseid, sõnaraamatuid, internetti), et leida vajalikku infot teisteski valdkondades ja õppeainetes.

A-võõrkeele õpitulemused, õppesisu, õppetegevus ja hindamine I kooliastmes

Õpitulemused

- 1) saab aru lihtsatest igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
- 2) kasutab õpituid väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere,

kodu, kooli) kirjeldamiseks;

3) reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele ja korraldustele;

4) on omandanud esmased teadmised õpitava keele maast ja kultuurist;

5) suhtub positiivselt võõrkeele õppimisesse;

6) kasutab esmaseid õpioskusi (kordamist, seostamist) võõrkeele õppimiseks;

7) oskab õpetaja juhendamisel töötada nii paaris kui ka rühmas.

õppeaine	kuulamine	lugemine	rääkimine	kirjutamine
inglise keel	A1.2	A1.1	A1.2	A1.1

A-võõrkeele õpitulemused, õppesisu, õppetegevus ja hindamine II kooliastmes

Õpitulemused

6. klassi lõpetaja:

- 1) saab õpitud temaatika piires aru lauseist ja sageli kasutatavaist väljendeist;
- 2) mõistab olulist õpitud temaatika piires;
- 3) kirjutab lühikesi tekste õpitud temaatika piires;
- 4) tuleb teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades toime õpitavat keelt emakeelena kõnelejaga;
- 5) teadvustab eakohaselt õpitava maa ning oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning oskab neid arvestada;
- 6) rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- 7) töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- 8) seab endale õpieesmärke ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi.

õppeaine	kuulamine	lugemine	rääkimine	kirjutamine
inglise keel	A2.2	A2.1	A2.2	A2.2

ÕPPEAINE NIMETUS	<p>VEENE KEEL</p>
ÕPPEAINE KIRJELDUS	<p>B-võõrkeele õppimise eesmärgiks on saavutada põhikooli lõpuks keelekasutaja algfase, mis loob aluse hilisemaks keeleoskuse edasiarendamiseks. Mitme võõrkeele oskus võimaldab tänapäeva avatud maailmas tajuda maailma tema kultuurilises mitmekesisuses ning avardab õppimise ja töö võimalusi. B-võõrkeele õppes saab toetuda A-võõrkeelt õppides saadud õpikogemustele ja omandatud õpioskustele ning neid edasi arendada. Oluline on erinevate keelte üksteist toetav ja väärtustav õpetamine, eriti seoste nägemine A-võõrkeelega. Ka B-võõrkeeleõppes keskendutakse kuuele teemavaldkonnale: mina ja teised; kodu ja lähiümbrus; kodukoht Eesti; riigid ja nende kultuur; igapäevaelu, õppimine ja töö ning vaba aeg ja meedia. Nende käsitlemisel lähtutakse vastava kooliastme õpilaste keeleoskustasemest, kogemustest, huvidest ning vajadustest. Võõrkeele kui suhtlusvahendi omandamine nõuab õppiija järjepidevat ja aktiivset osalust. Oluline on A-võõrkeeles saadud õpioskuste kasutamine ja arendamine, endale õpieesmärkide seadmine ning nende saavutamise hindamine, kasutades nt Euroopa keelemappi või õpimappi. Keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Õpetaja kohandab oma keele tasemekohaseks ja/või jagab toetavaid selgitusi.</p>
	<p>TEADMISED, OSKUSED JA HOIAKUD</p>
II KOOLIASTE	<p>6. klassi lõpetaja saavutab A1- keeleoskustaseme, mis tähendab, et ta:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) saab kuulates aru lühikestest lausetest ja lihtsatest igapäevastest väljenditest; reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele ja juhistele; 2) räägib õpitud lauseid kasutades ning õpitud sõnadest ja väljenditest lühikesi lihtlauseid moodustades; 3) mõistab lugedes väga lihtsaid tekste fraashaaval, leides üles õpitud sõnad ja väljendid ning tuginedes neile; 4) kirjutab õpitud sõnu ja lauseid ning täidab õpitud sõnavara kasutades

	<p>3) mõistab lugedes väga lihtsaid tekste fraashaaval, leides üles õpitud sõnad ja väljendid ning tuginedes neile;</p> <p>4) kirjutab õpitud sõnu ja lauseid ning täidab õpitud sõnavara kasutades</p>	
	ÕPITULEMUSED	ÕPPESISU <i>sh praktilised tööd, õpiprojektid, õppetegevus väljaspool klassiruumi, kogukonnapraktika vm õppetegevused</i>
6.klass	<p>1) mõistab üksikuid sõnu ja väljendeid, kui räägitakse õpitud teemal aeglaselt ja selgelt;</p> <p>2) mõistab konkreetset teavet (nt kohta ja aega) õpitud teemal salvestatud sõnumites, kui sõnumid esitatakse aeglaselt ja selgelt;</p> <p>3) mõistab ja järgib selgelt ja aeglaselt antud juhiseid;</p> <p>4) reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele;</p> <p>5) küsib ja vastab küsimustele enda ja oma igapäevategevuste kohta, kasutades õpitud väljendeid ja lühilauseid;</p> <p>6) moodustab lihtsaid lauseid enda ja oma lähiümbruse kohta, kasutades õpitud sõnu ja väljendeid;</p> <p>7) väljendab oma eelistusi, meeldimist ja mittemeeldimist, kasutades õpitud sõnu ja väljendeid;</p> <p>8) hääldab õigesti õpitud sõnu ning kasutab tuttavate sõnade ja fraaside hääldamisel õiget rõhku;</p>	<p>1) „Mina ja teised“ –enese ja kaaslaste tutvustus; enesetunne, välimuse kirjeldus, ühised tegevused;</p> <p>2) „Kodu ja lähiümbrus“ –pereliikmed ja sugulased, pereliikmete tegevusalad; kodu asukoht;</p> <p>3) „Kodukoht Eesti“ –riik, pealinn, rahvused; aastaajad ja ilm;</p> <p>4) „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“ – lihtsamad tegevused kodus ja koolis ning nendega seonduvad esemed;</p> <p>5) „Vaba aeg“ –lemmiktegevused ja eelistused.</p>

	<p>9) mõistab kaardi või e-kirjaga saadetud lühikesi konkreetseid sõnumeid;</p> <p>10) mõistab konkreetset teavet tuttavate sõnadega kirjutatud ja piltidega illustreeritud lihtsas teabematerjalis;</p> <p>11) mõistab tuttavate sõnadega kirjutatud ja piltidega illustreeritud jutukest;</p> <p>12) täidab ankeeti isikuandmetega;</p> <p>13) kirjutab lühikesi, väga lihtsaid tekstisõnumeid, milles edastab infot või esitab küsimusi.</p>	
--	---	--

Hindamine: (Hindamise põhimõtted) Millest kujunevad poolastahinded